

33a ESCOLA D'ESTIU de les Terres de l'Ebre

TORTOSA – SANT CARLES DE LA RÀPITA

De l'1 al 5 de juliol de 2013

CURSOS:

- Juguem amb les matemàtiques
- Silenci, parlem!
- Eines de coaching per a docents

més informació:

<http://usuaris.tinet.cat/mrpte>

LLAÜT

bolletí informatiu de la
33a Escola d'Estiu de les Terres de l'Ebre
núm. 4
dijous 4 de juliol de 2013

EDITORIAL

El quart dia de l'Escola d'Estiu, i penúltim, hem escollit un article potser polèmic, però que considerem interessant i trobem relacionat amb un dels continguts de la nostra Escola d'Estiu.

Us fem arribar una entrevista a l'escriptor Mathew Tree publicada per *Escola Catalana*. Us proposem un joc: trobeu a l'entrevista original una errada ortogràfica immensa. És possible que també trobeu errades conceptuals. Però l'entrevista és refrescant i entretinguda. A més a més es una persona estimada per Catalunya.

Us podem oferir en este exemplar un petit recull de fotografies de la seu de la Ràpita, amb el curs de *coaching*.

Agraïm els suggeriments que ens han anat arribant i les col·laboracions.

LES MATEMÀTIQUES, MILLOR AMB PROFESSORA

DANIEL ROMANÍ

Els estudiants catalans que tenen professora de matemàtiques a Secundària obtenen millors resultats i estan més motivats cap a aquesta assignatura que els qui tenen professor. Així ho posa de manifest un estudi de l'Institut d'Economia de Barcelona que relaciona gènere del professorat amb motivació i rendiment de l'alumnat en matemàtiques, signat pels professors Oriol Escardíbul (UB-IEB) i Toni Mora (UIC-IEB). Tots dos autors analitzen en aquest treball els resultats obtinguts pels alumnes catalans de Secundària que van participar al test internacional conegut com "Mathematical Kangaroo" l'any 2008. L'estudi s'ha fet amb 2.083 alumnes de 90 centres de Catalunya. "Més que el gènere, el que és rellevant, però, són els elements que, en general, aporten les mestres per motivar l'alumnat. Alguns estudis posen de manifest que les mestres fomenten la participació de l'alumnat, dediquen més temps a atendre'ls, són més comprensives, creen un millor ambient a l'aula.... en una proporció més elevada que els mestres", diu Oriol Escardíbul.

Els resultats de l'esmentat estudi desmenteixen recerques anteriors publicades en països anglosaxons que suggerien que els nens amb professors del mateix sexe milloraven resultats i contradiu, doncs, polítiques educatives específiques desenvolupades especialment a països anglosaxons, consistents a augmentar el nombre d'homes entre el professorat de Primària (majoritàriament femení) per millorar els resultats dels nois. L'estudi de l'IEB demostra que, almenys per a països de característiques similars a Catalunya, aquestes polítiques serien errònies (si més no, a Secundària).

Els professors Escardíbul i Mora també analitzen a l'esmentat treball altres factors que poden afectar els resultats dels alumnes en matemàtiques, una disciplina en la qual les noies obtenen pitjors resultats que els nois (al contrari, per exemple, del que succeeix amb la comprensió lectora, on les noies "són superiors"). En l'àmbit familiar, el nivell de formació dels pares no incideix directament en els resultats de l'alumnat. Sí que els afecta, indirectament, el nivell cultural de la llar.

01-10-2012

AUTORA

Jordina Boix

PUBLICAT A:

Escola Catalana. Jornada intensiva - Mathew Tree. Número 478

L'escriptor Matthew Tree (Londres, 1958) viu a Catalunya des del 1984 i publica en català des del 1990. Autor de novel·la, relats i de diversos llibres col·lectius, és col·laborador habitual en mitjans de comunicació i autor compromès amb Catalunya. En els seus anys d'infantesa, hem de situar-lo a la metròpoli londinenca. Com veiem en l'entrevista, en 'els anys feliços' d'una escola pública anglicana. La biografia detallada, amb el pas dur a l'escola privada i una llarga crisi personal, els trobareu relatats al seu llibre *Memòries!* (2004)

1-Quines imatges deixa el Londres dels anys 60 en un nen londinenc?

Tinc sobretot la imatge dels cromos. Cromos de marionetes i també dels grups de música: els Beatles, els Monkees... Més els Monkees, els Beatles estaven quedant desfasats, ja.

2-Ens centrem en l'escola primària (6-15 anys). A quina escola et vas formar?

La meva primera escola era una escola pública, que en aquella època era una escola religiosa. Com que el meu pare era religiós vaig anar als anglicans. A part de resar una mica -al matí hi havia un himne- la qüestió religiosa no anava més enllà. No era una escola conservadora ni molt menys. Es deia St. Peter's.

3-Què ens sorprendria avui i des d'aquí d'aquell sistema educatiu?

En aquella època feien bastants experiments, potser perquè eren els anys '60. Recordo per exemple una vegada que vam participar en una prova per veure si els nens podíem recordar frases en llengües estrangeres que no coneixíem. Primer ens deien una frase a cada nen i l'havíem de repetir a una altra persona. Recordo bé que com que no entenia res, vaig dir senzillament una frase intel·ligible. També es feien temes de coeficient intel·lectual. Hi havia ganes d'experimentar, com aquí després de Franco.

4-Com eres com a alumne?

En aquella edat no pateixes gaire. Tinc la sensació que anava fent, sense ser especialment brillant.

5-T'havien castigat mai?

No recordo cap càstig. El càstig corporal ja s'havia abolit. Va haver-hi un episodi d'assetjament del qual vaig ser víctima -llavors el *bullying* es començava a identificar- i

recordo que el director ho va tallar en sec.

6-Algun record especial i feliçment memorable?

Una vegada va venir un militar a l'escola i ens va parlar dels submarins. Algú va preguntar-li a quina velocitat poden anar. I va respondre alguna cosa com a ara: no estic autoritzat a donar aquesta informació altament classificada. Ho deia amb total convenciment! Recordo la sensació de pensar que era un idiota.

7-Com t'hem d'imaginar vestit?

Gairebé en totes les escoles hi havia uniforme. Ara ja no, però en aquell moment hi havia molta unanimitat a Anglaterra que calia uniforme, com a forma d'igualtat entre tots els nens. Jo portava pantaló curt, una mena d'americana infantil i gorra blava.

8-A què jugaves al pati?

A vegades jugàvem a futbol, però no seriosament. Jugàvem molt a fet i amagar.

9-No seguiràs tot l'ensenyament a l'escola pública.

Si et parlo de l'escola pública és perquè allà era feliç, el sistema privat... Hi vaig entrar cap als 9 anys. Al principi no vaig notar res però mica en mica vaig anar trobant la diferència. La sensació de frustració va començar als 14 anys. El meu pare tenia la idea de donar-me el millor ensenyament possible, amb aquesta idea que si et gastes diners a les privades és perquè els fills vagin directament a la universitat. La universitat seria l'etapa final d'aquest període educatiu que també odiava. El que ara els diria als meus fills és que no és essencial anar a la universitat.

10-D'on neix l'afició per l'escriptura?

Va ser més aviat a l'adolescència. És cert que vaig guanyar el primer premi literari als 6 anys, però no vaig guanyar-ne cap altre fins al 1999, quan rebo el premi Octubre de narrativa.

11-Parles en el pregó de Sitges d'aquest any que Viure a Manchester – o qualsevol altre ciutat anglesa-, per nosaltres, hauria equivalgut a viure en una mena de llimbs: ens hauríem demanat què havíem fer per merèixer un càstig així. Imaginar que viuries a Catalunya ho hauria entès com un càstig?

En absolut! En aquella època allò que era a l'estranger era desconegut. Pensàvem així de Manchester i d'altres ciutats, perquè en teníem aquella imatge.

12-Un desig de futur per a l'educació al nostre país?

Que les classes siguin més petites, que l'escola pública sigui de més qualitat i que no hi intervingui ningú, cap estat central, per exemple.

LA TRIA

Un objecte: els ninots soldat (action men), acabaven de sortir

Un gust: el sherbet, un cert tipus de gelat comercial fet de pols de sucre que es venia amb una mena de bastó de regalèssia.

Una olor: de pedra mullada

Un llibre: *Alícia al país de les meravelles* i *Alícia a través de l'espill*

Assignatures preferides / odiades: No en tenia perquè en aquell època no ets conscient que hi ha assignatures sinó tasques.

Una afició que et vingui de petit: cap ni una

Font Original: <http://www.omnium.cat/ca/article/entrevista-a-mathew-tree-si-et-parlo-de-l-escola-publica-es-perque-alla-era-felic-4212.html>

RECU LL FOTOGRAFIC EINES DE COACHING PER A DOCENTS

Sant Carles de la Ràpita
Professora: Alícia Vallespí Tejedor

